

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți

Poporul Meu, hai la învățat, căci Învățătorul tău te vrea pe tine întâiul. Scoală-te din suferință și vino spre învățătură, vino cu inimă mare, cu ochi mari. Eu sunt Făcătorul a toate, dar cel mai drag Îmi este să te fac pe tine prin tot ceea ce pot Eu să te fac, prin tot ceea ce poți tu să te lași făcut de Dumnezeu, poporul Meu. Amin. La facere nu mai intră nimeni în zilele acestea, pentru că Făcătorul sunt numai Eu, și nimănui nu-i place să-l fac Eu, și să stea apoi așa. Dar oricum ar da-o omul, tot Eu îl fac pe el, și am multe cărări prin care pot aceasta, numai că voia Mea cea împotriva fărădelegii omului îl face pe om să rămână tot împietrit, tot deprins să tragă spre obiceiurile lui cele din fire rele. Eu, ca un drept Judecător ce sunt, îi dau fiecăruia după cum este fapta sa și nu fac nedreptate nici omului, nici Mie, chiar dacă omul este nedrept cu Mine în toată viața lui. El nu vrea să sufere nimic, nimic pentru Mine, și nici pentru el. El nu vrea să nu uite că Eu am suferit pentru tot omul cu atâta iubire, cu atâta răbdare ca să-l îndemn la pocăință și la duh umilit. Eu M-am lăsat pe cruce ca mielul de junghiat ca să răscumpăr lui Dumnezeu cu Sângele Meu oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul, și să-I fac lui Dumnezeu împărăție și preoți, ca să împărătească pe pământ în zeci de mii de zeci de mii și mii de mii, așa cum este scris în Scripturi de viața Mea dată pentru om.

O, poporul Meu, hai la învățat, că învățătura Mea din mijlocul tău Eu o iau și pasc cu ea tot neamul omenesc de pe pământ care dă de învățătura ta de la tine de pe masă. O, poporul Meu, vreau mereu să te învăț să trăiești fericirile pe care Eu le-am rostit atunci pe munte. Învăță-le pe de rost și pune-le pe tine în toată vremea ca să fii tu întâiul, poporul Meu. Învățați-le pe dinafară, fiilor. Puneți împlinirea lor între voi, și pe Mine de la voi învățați-Mă împlinirea fericirilor gurii Mele, ca să le văd și să Mă bucur de facerea lor cea de peste voi. Hai, fiilor, trăiți fericirile din plin, că s-a apropiat aproape împărăția cerurilor pe pământul de la voi. Apropiați-vă cât mai mult de pământ cu ea, și de cei de pe pământ cu ea. Nimeni nu se apropie să-i învăț fericirile și să le dau apoi împărăția, dar vreau să vă apropii pe voi de neamul omenesc de pe pământ, scâlțați fiind în fericirile cele rostite de gura Mea.

Trupul și Sângele Meu vă dă mereu arvuna împărăției până la arătarea Mea pe deplin. Apropiați-vă de Trupul și Sângele Meu în toate zilele, cu toată sfințenia duhului și a trupului, și nu uitați că duhul umilit din voi este veghea voastră cea mai mare, cea mai mare sfințenie care vă sfințește desăvârșit trupul pentru împărăția Mea. Voi sunteți învățați de Dumnezeu să nu doriți nimic care să vă micșoreze sfințenia duhurilor și a trupurilor voastre, dar pentru duh umilit trebuie mereu, mereu învățatură, căci diavolul e în mare durere și ar da să caute încă la împărăția Mea. Voi însă știți armele de apărare și paza cea mai bună. Duhul umilit, fiilor, aceasta este otrava care taie în toate laturile pe toți vrăjmașii Mei și ai voștri. Iar acolo unde se aude glasul învățaturii Mele și urechi treze lângă el, acolo nu mai vine diavolul, că se teme, poporul Meu. Duhul cel necredincios din om este diavol. Duhul cel îndărătnic, tot așa, căci îndărătnicii nu învață, ci dau ei să se facă învățători, ca să se poată ține mari, cum le place lor să fie.

Uitați-vă la slujitorii bisericii din lume cum caută nod în papură când ar fi vorba să se golească de necredință și să ia aminte la glasul Meu care vine dintru început spre sfârșit ca să le unească pe acestea două, că scris este: *«Eu sunt începutul și sfârșitul»*. O, ce să le fac Eu la aceștia care n-au cum să cunoască tainele împărăției și cuvântul Meu care vine dintru început? Ce să le fac Eu la cei îndărătnici care nu amuțesc la glasul Făcătorului? Căci am venit să întocmesc nașterea din nou a lumii, după cum am spus atunci, fiindcă aceștia n-au întocmit-o, că

nu pot ei aceasta, și ar vrea ei să nu pot nici Eu, dar Eu trebuie să pot tot ce este scris în Scripturi să fac, și aceasta fac. Amin.

Pomenim, fiilor, în sărbătoare de biserică Evanghelia venirii Domnului, înfricoșata judecată, și în ziua aceasta de pomenire le spun tuturor celor de pe pământ că Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui și Fiul Său Cel iubit, tot așa am lucrat și la început când am făcut cerul și pământul și pe om. După ce l-am făcut pe om, omul Mă simțea și Mă auzea și Mă cunoștea așa, și după ce omul și-a micșorat umilința, i-a scăzut apoi și credința, și numaidecât s-a crezut apoi în stare pentru el, și așa a ajuns omul să se ascundă de Mine. Eu însă eram cuvânt, așa cum și azi sunt aici, în grădina cuvântului Meu de la sfârșit. Eram cuvânt peste om, și el Mă simțea și Mă auzea și Mă cunoștea așa, dar dragostea lui pentru Mine n-a putut lucra, căci omul și-a micșorat umilința, și din aceasta i-a scăzut credința, și din aceasta s-a închinat lui însuși omul, iar Mie a uitat să se închine omul.

Acum vin pe pământ cuvânt peste om, și tot ca la început lucrez, și nu-i nimic dacă necredința omului Îmi iese înainte, dar Eu lucrez ca să audă omul și ca să nu ies judecător nedrept în ziua cea de judecată, cum că Eu am venit și omul n-a știut de nu M-a așteptat să vin. Eu n-aveam cum să nu vin dacă era scris în Scripturi să vin. Dar pe cine mai găsesc Eu pe pământ ca să mai creadă în Scripturile venirii Mele pe care le-am rostit acum două mii de ani cu însăși gura Mea? Eu dacă vin să înnoiesc lumea, lucrez așa cum sunt Eu, lucrez ca la început, și îi spun lumii cine sunt și îi spun că *«Eu sunt Cel ce sunt»* și că vin judecător drept, și fiecare își ia singur plata pe care și-a agonisit-o la Mine. Dar cine a avut milă de Mine în această vreme de venire a Mea și Mi-a dat adăpost și Mi-a dat masă și Mi-a dat haină și Mi-a dat pâine și apă și Mi-a dat vindecare de durere și Mi-a dat mângâiere, pe acela Eu îl fac cort al Meu, și din ușa aceasta Eu grăiesc pe pământ ultimul Meu cuvânt, cuvântul venirii Mele pe pământ după două mii de ani de la venirea Mea, așa cum au socotit proorocii și sfinții prin Duhul Meu Care-Mi lucrează venirea. Cine nu voiește să vin, acela este necredincios, iar partea acestora este afară, împreună cu cei ce n-au dobândit împărăția. Iar cel ce voiește venirea Mea, acela crede în ea și se așează după plăcerea Mea, iar Eu Mă sprijin pe el și Îmi pregătesc venirea și vin; vin și dau fiecăruia după cum și-a strâns. Amin.

O, poporul Meu, așteaptă cei adormiți ridicarea. Le-ați făcut pomenirea și au venit de la facere și până azi cu toții. N-au voit să plece la locurile lor până nu-Mi aud cuvântul. Când am văzut ce vor ei, Eu am împlinit așa. Acum ei stau la masa cuvântului, și apoi Eu îi liberez, dar mult nu-i mai liberez, căci se apropie ridicarea lor, ridicarea lor și venirea Mea, poporul Meu, venirea Mea odată cu venirea ta la lucrul venirii Mele. Cereți în rugăciunile de pe jertfelnic, cereți ridicarea morților, că s-a apropiat viața veacului ce va să fie, și avem de așezat pe pământ toate împlinirile ei. Amin. E vreme de mare veghe, dar cine pe pământ crede ce spun Eu aici în cuvânt?

O, ce bine i-ar fi omului dacă ar îmbrățișa cu tot sufletul trezia, măcar pentru mântuirea lui dacă nu pentru bucuria care vine pentru cei treji! Bucuria care nu are în ea trezie, aceea duce la păcat. Omul la bucurie se încântă cu păcatul, se încântă cu trupul său. Iată de ce nu e bună bucuria, bucuria care duce la păcat, ci e bună bucuria care curăță viața omului de toate cele rele și trupești și trecătoare, și îl dă apoi pe om lui Dumnezeu, curat, spre slujire neștirbită.

Omul nu trebuie împins din spate, că dacă e împins, nu înseamnă că stă cum trebuie să stea înaintea Mea. Omul trebuie să se învețe cu dorul de învățat și să stea la învățătură, că ea este puterea care-l ține pe om lângă Mine. Învățătura mereu hrănește trezia în om. Dar ce mai este de făcut cu cel ce fuge de învățătură? Și, iarăși, ce mai e de făcut cu cel ce fuge de această învățătură a Mea ca nefiind ea din ființa Mea? Atunci, să ia omul învățătura aceasta de unde știe el că este, dar s-o ia și s-o aibă și s-o facă peste el, și așa va fi iertat cel ce fuge de învățătura Mea de aici, de la izvorul ei. O, cel ce iubește păcatul, cum să nu fugă? Cum să nu se ascundă de fața Mea? Cum să nu spună că nu sunt Eu Cel ce grăiește aici pentru tot ce este pe pământ? Arată

omul partea cea văzută a sa, și pe cea nevăzută o ține înăuntrul său, dar Eu am nevoie de cele dinăuntru ale omului, ca să pot lucra cu ele și peste ele, pentru el și pentru Mine, și pentru planul Meu apoi, căci lumea Îl strică pe Dumnezeu în omul care trage cu Dumnezeu. Dar Eu dacă pot umbla în cele dinăuntru ale omului, îl lucrez pe om după plăcerea Mea, și îl învăț să stea în ea apoi, să o lucreze și să o păzească pentru veșnicia lui.

O, poporul Meu, ce mult am de dat învățătura Mea peste pământ! Ce mult, poporul Meu! Nu știe omul să-I dea lui Dumnezeu nimic atunci când Îi dă. Nu e greu să hrănești pe Dumnezeu, să-L îmbraci, să-L adăpi, să-L adăpostești, căci mulți fac aceasta ca să Mă scoată dator; ci e greu să faci aceasta cu cele dinăuntru ale tale, căci dacă numai înșiri pe cale acestea și atât, și tu rămâi cu bucuria că le-ai făcut și nu ca un dator lui Dumnezeu pentru toate acestea, atunci tu nu ești spălat și primenit și făptură nouă. O, omule, una e să mărturisesc Eu că faci toate acestea, și alta e să mărturisești tu. Iar mărturia Mea este în ziua dreptei judecăți, atunci când fiecare își ia după cum și-a adunat la Mine.

Vine ziua dreptății faptelor, și Eu încă îl învăț pe om. L-am învățat pe om la început, și omul a scăzut în umilință, și apoi a scăzut în credință, și apoi a crezut în el omul, și s-a închinat trupului lui. L-am învățat pe om prin profeți apoi, iar în al șaselea veac am venit Eu Însumi și M-am făcut trup între cer și pământ și am vorbit cu omul față către față treizeci și trei de ani în fel și chip, ascunzându-Mi slava dumnezeirii ca să Mă poată omul privi și să nu moară, că mila Mea de om a întrecut toate așteptările. Și iar îl învăț pe om, Eu Însumi, iarăși, după două mii de ani, îl învăț pe om și îi spun că a venit vremea și ziua împărăției sfinților pe pământ. Amin. O, de s-ar înfricoșa omul de bunăvoie, ca să vin învățător în calea lui și să se prindă de el învățătura venirii Mele mai înainte de învierea morților! Amin.

O, poporul Meu, trebuie să cerem la Tatăl ridicarea morților, căci toate se împlinesc prin cerere, prin rugăciunea cea după voia Mea în mijlocul tău. Hai cu iubire mare să facem cele ale împărăției cerurilor ca să vă adaug Eu, Domnul, pe cele care să slujească Mie și vouă. Dați voie tot mai largă împărăției Mele cu voi, că Eu vă învăț ca azi, nu ca ieri, fiilor, că vreau curând, curând să vă spun vouă: *«Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, că Mi-ați fost pâine și apă și hăinuță și căsuță și mângâiere și scăpare atunci când v-am cerut să faceți aceasta»*. Și vreau să le spun tot așa și celor ce au făcut cu voi așa, că voi sunteți cei prea mici ai Mei. O, pe mulți aș fi voit să-i răsplătesc pentru voi, dar omul se iubește pe sine, nu pe Mine și nu pe voi, cei ce sunteți cei prea mici ai Mei. Dar Eu am putere și vă port, căci sunt cu duh umilit, și are mare putere acest duh. Tot așa să puteți și voi, fiilor, căci duhul cel umilit din voi aduce vouă toate bunătățile cele din cer și cele de pe pământ, spre folosul împărăției Mele și spre slujirea celor ce sunt fiii ei de-a dreapta Mea. Amin.

Acum vă dau puteri din cer pentru petrecerea cea de până la serbarea Învierii Mele. Stați cu toată iubirea sub învățătura Mea. Prindeți drag de ea, că e vremea ei. Îmbrăcați-vă frumos pentru învățătură și siliți-vă să luați note mari ca să fiți binecuvântații Mei, și să fii tu întâiul, poporul Meu. Arată-Mi în mijlocul tău fericirile pe care le-am rostit Eu pe munte, ca să le văd și să Mă bucur de împlinirea lor, de facerea lor în mijlocul tău, poporul Meu.

O, fiilor, apropiați-vă cât mai mult de pământ cu fericirile gurii Mele pentru cei ce le împlinesc pe ele. Scălțați-vă în fericirile cele rostite de gura Mea, și pământul vă va vedea și va tresări și va da înapoi pe morții de sub el, și toate vor tresări, și va suna învierea și slava cea de după ea. Amin.

Învăță, poporul Meu, cuvântul Meu. Și iarăși zic: învăță cuvântul Meu, poporul Meu, și fă-te făcătorul lui ca să te am întâiul și să-ți dau ție locul celor fericiți, locul celor credincioși, acum, la venirea Mea cea din urmă. Hai, poporul Meu, hai la învățat, căci Învățătorul tău te vrea întâiul, precum El este, *«și vei fi asemenea Lui, căci Îl vei vedea cum este»*, precum este scris. Amin, amin, amin.

O, fiilor unși cu mirul cel din mâna Mea peste popor! Îmbrăcați-vă în odăjdii la cuvântul Meu care vă cere așa, și strângeți poporul cel apăsător sub dureri, că vreau să vă scot de sub dureri, că nici Eu nu le mai pot. Rostiți înaintea Tatălui și a Mea împăcarea și cereți vindecare deplină peste toate ranele trupurilor voastre de peste tot. Tot poporul să se însănătoșească, și în duhul cel umilit să petreacă, și să împlinească peste el cuvintele Mele ca să-i fie bine. Amin. Iar voi, nimic să nu faceți până mai întâi nu-L faceți pe Dumnezeu mereu peste popor. Fiți precauți cu această împlinire, că Tatăl v-a spus să nu mai aveți curaj ca voi, ci să fiți curajoși așa cum vă cere Dumnezeu, curajoși în plăcerile Lui. Faceți poporul să aibă frică de Dumnezeu și să nu săvârșească nici o fărădelege văzută sau nevăzută. Iar voi ridicați mânuțele și cereți să vă dau vindecare și pace și temere de Dumnezeu, fiilor, peste voi și peste tot poporul. Amin. Eu vă ridic suferințele și pun îngeri în slujba voastră, dar apropiați pe îngeri de voi și învățați cum se face această lucrare, că fără îngeri voi nu puteți birui, că sunteți mici, fiilor. Eu, Domnul, le poruncesc îngerilor să stea și să nu se mai despartă de voi, și nici voi de ei. Amin.

Și acum, sculați-vă și fiți vindecați, și fiți vii, fiilor scumpi, voi și tot poporul cel sfințit. Amin, amin, amin.

25-02/10-03-2002